DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

Poznań, 30 czerwca 1959 r. Nr 6 Poz. 56—66

TREŚĆ:

Poz.

Przepisy obowiązujące:

56 **Uchwała Nr 9/59 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu** z dnia 20 maja 1959 r w sprawie rozwoju gospodarczego miast woj. poznańskiego.

57 **Uchwała Nr 10/59 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu** z dnia 20 maja 1959 r. w sprawie przekazania powiatowym i miejskim radom narodowym uprawnień określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136).

58 **Uchwała Nr 11/59 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu** z dnia 20 maja 1959 r. w sprawie wprowadzenia publicznej gospodarki lokalami użytkowymi w Lesznie i w Gnieźnie.

59 **Zarządzenie Nr 28/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu** z dnia 26 czerwca 1959 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji w przedsiębiorstwach terenowych województwa poznańskiego.

60 **Uchwała Nr 10/29/59 Powiatowej Rady Narodowej w Kępnie** z dnia 14 maja 1959 r. w sprawie ograniczenia sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

61 **Uchwała Nr 5/11/58 Miejskiej Rady Narodowej w Murowanej Goślinie** z dnia 9 czerwca 1958 r. w sprawie ustalenia normy zaludnienia mieszkań.

62 **Uchwała Nr V/13/58 Miejskiej Rady Narodowej w Turku** z dnia 27 czerwca 1958 r. w sprawie ustalenia i stosowania norm zaludnienia mieszkań na terenie miasta.

63 **Uchwała Nr V/10/58 Gromadzkiej Rady Narodowej w Cukr. Gosławice** z dnia 20 czerwca 1958 r. w sprawie ustalenia norm zaludnienia mieszkań na terenie gromady Cukrownia — Gosławice.

64 **Uchwała Nr V/9/58 Gromadzkiej Rady Narodowej Morzysław w Niesłuszu** z dnia 30 czerwca 1958 r. w sprawie ustalenia norm zaludnienia mieszkań na terenie gromady Morzysław.

Publikacje:

65 **Obwieszczenie Wojewódzkiego Zarządu Dróg Publicznych w Poznaniu** w sprawie zamknięcia drogi Konin—Ślesin.

66 **Obwieszczenie Wojewódzkiego Zarządu Dróg Publicznych w Poznaniu** w sprawie zamknięcia drogi Nowy Tomyśl—Wolsztyn.

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

56

UCHWAŁA NR 9/59 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU z dnia 20 maja 1959 r. w sprawie rozwoju gospodarczego miast wojew. poznańskiego.

Wojewódzka Rada Narodowa przywiązuje wielką wagę do rozwoju miast w woj. poznańskim. Wynika to z tego, że Wielkopolska jest jednym z najbardziej zurbanizowanych regionów w kraju. Poznańskie zamieszkuje ponad 1/3 ludności miejskiej, która w małych miasteczkach spełnia ważne funkcje produkcyjne — usługowe w stosunku do swego rolniczego zaplecza.

W związku z pozytywnymi przemianami, jakie zaszły na wsi po VII Plenum Komitetu Centralnego PZPR, funkcje i zadania miast w tym zakresie winny jeszcze bardziej wzrosnąć.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza jednocześnie, że niektóre miasta woj. poznańskiego nie wykazują od szeregu lat rozwoju gospodarczego, cechuje je natomiast stagnacja, a nawet zamieranie funkcji miastotwórczych.

Jedna z przyczyn obserwowanej w przeszłości regresji miast tkwi w zmianie funkcji gospodarczej woj. poznańskiego, która była w okresie po I wojnie światowej.

Trudna sytuacja rolnictwa w okresie międzywojennym wywołana ogólnym kryzysem kapitalistycznego sposobu produkcji odbiła się ujemnie również na rentowności rolnictwa Wielkopolski, a pośrednio wpłynęła również ujemnie na gospodarkę miejską.

W latach powojennych w okresie planu 3-letniego i 6-letniego — przy równoczesnym rozwoju gospodarczym wszystkich większych miast następuje dalszy proces regresu małych miast, który spowodowany został:

1. koncentracją nakładów inwestycyjnych w większych miastach z równoczesnym zaniedbywaniem małych miast,
2. nadmierną centralizacją produkcji i decyzji gospodarczych,
3. niewłaściwą polityką w stosunku do rzemiosła a także i handlu,
4. trudności, jakie przejściowo przeżywało rolnictwo.

W ostatnich trzech latach nastąpiło poważne używienie miast i miasteczek woj. poznańskiego. Zahamowany został regres gospodarczy dużej części małych miast. Pewna ich liczba uzyskała trwałe podstawy dalszego rozwoju.

Mimo pewnych osiągnięć, jakie należy zanotować w zakresie ożywienia gospodarczego miast woj. poznańskiego na przestrzeni ostatnich kilku lat, Wojewódzka Rada Narodowa uważa, że nie zostały w pełni wykorzystane możliwości i rezerwy gospodarcze, które pozwoliłyby na zabezpieczenie perspektyw rozwoju gospodarczego większych i małych miast.

Ponadto nie zabezpieczono dotychczas — mimo dużych w tym zakresie osiągnięć — pełnej samodzielności Miejskich Rad Narodowych w ramach ogólnych dyrektyw organów nadrzędnych. Oprócz pewnych niedociągnięć w pracy organów wojewódzkich, związanych z zagadnieniem rozwoju gospodarczego miast, Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza zbyt małe wykazywanie inicjatyw zmierzających do zabezpieczenia realnych podstaw rozwoju ekonomicznego — szczególnie małych miasteczek.

Po przeanalizowaniu zagadnienia rozwoju gospodarczego miast woj. poznańskiego Wojewódzka Rada Narodowa ustala, co następuje:

§ 1.

Rozwój miast winien być integralnie związany z rozwojem gospodarczym całego województwa i jego poszczególnych rejonów. Stwierdzenie to winno być wytyczną dla Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, które na podstawie opracowanego programu rozwoju województwa na lata 1959—1965 przystąpiło obecnie do prac nad planem 5-letnim (1961—1965) woj. poznańskiego. Wojewódzka Rada Narodowa uważa, że w najbliższym okresie po przedyskutowaniu i uchwaleniu tego planu rozpocznie się intensywna praca nad przebudową struktury gospodarczej Wielkopolski. Realizacja tych zadań będzie związana z dalszym rozwojem gospodarczym miast.

§ 2.

Założony rozwój przemysłu kluczowego i terenowego, wzrost produkcji rolniczej i dochodowości wsi, rozwinięcie handlu, zwiększenie nakładów na gospodarkę komunalną i mieszkaniową oraz ogólny wzrost innych działów gospodarki województwa winien dodatnio wpłynąć na rozwój miast i ożywienie gospodarcze małych zacofanych miasteczek.

W związku z tym wytycza się następujące główne sposoby i kierunki rozwoju miast woj. poznańskiego:

1. **W dziedzinie przemysłu:**

a) Przemysł kluczowy koncentrujący się głównie w miastach powiatowych i miastach wydzielonych na prawach powiatu oraz zamierzenia inwestycyjne tego przemysłu w latach 1959—1965 winny przyczynić się bezpośrednio do aktywizacji tych miast oraz pośrednio do ożywienia gospodarczego pobliskich małych miasteczek.

Nastąpić to winno w drodze znacznego wzrostu zatrudnienia i udziału przemysłu kluczowego w budowie i rozbudowie urządzeń komunalnych i socjalnych oraz kooperacji drobnych zakładów położonych na terenie mniejszych miast z kluczowymi zakładami zlokalizowanymi w miastach powiatowych (wydzielonych) itp.

Posunięcia te winny przyczynić się do wzrostu dochodów mieszkańców wszystkich miast, a przez to do dalszego rozwoju handlu i wszelkiego rodzaju świadczenia usług.

b) Aktywizacja małych miast spoczywać będzie głównie na przemyśle drobnym, zarówno terenowych jak i spółdzielczym. Zakłada się, że w latach 1961—65 produkcja drobnej wytwórczości wzrośnie o ok. 70%. Do zasadniczych zadań przemysłu drobnego w zakresie rozwoju produkcji jako czynnika aktywizacji miast, należeć będzie:

Zapewnienie miejsc pracy dla znacznych rezerw siły roboczej, które nie będą wchłonięte przez zakłady kluczowe, w tym dużych rezerw zwłaszcza kobiecych występujących na terenie miast i miasteczek oraz zatrudnienie na miejscu części dojeżdżających do pracy do większych miast z miasteczek o b. złych połączeniach komunikacyjnych.

Należy mieć zwłaszcza na uwadze rozwój takich zakładów przemysłowych i rzemieślniczych, które pozwolą pełniej wykorzystać tradycje zawodowe ludności.

Maksymalne wykorzystanie lokalnych zasobów surowcowych terenu oraz wyposażenie i uzbrojenie miast i miasteczek.

W zakresie wykorzystania zasobów surowcowych należy nastawić się zwłaszcza na przerób wzrastającej masy produktów rolnych oraz pełniejsze wykorzystanie lokalnych surowców mineralnych, szczególnie ceramicznych jak i surowców odpadowych z przemysłu kluczowego.

Nowe zakłady należy zwłaszcza uruchamiać w miastach i miasteczkach posiadających obiekty nieczynne wzgl. niewłaściwie wykorzystane, odpowiednie zainwestowanie komunalne oraz dogodne pozostałe warunki lokalizacyjne.

Produkcja przemysłu drobnego uzupełniająca produkcję przemysłu kluczowego winna być nastawiona przede wszystkim na pełniejsze i lepsze zaspokojenie lokalnych potrzeb ludności, zwłaszcza w artykuły o bogatym asortymencie dostosowanym do wymogów konsumenta i wysokiej jakości. Szczególnie silnie należy rozwijać produkcję artykułów przemysłowych trwałego użytku dostosowanych do potrzeb gospodarki wiejskiej, wszelkich artykułów niezbędnych dla rozwijającego się budownictwa oraz artykułów powszechnego użytku zwłaszcza typu precyzyjnego.

2. **W dziedzinie rolnictwa:**

a) Pozytywne zmiany, jakie zaszły na wsi wielkopolskiej na przestrzeni dwóch ostatnich lat oraz założony dalszy wzrost produkcji rolnej w gospodarstwach indywidualnych, spółdzielczych i państwowych, a w szczególności intensyfikacja gospodarki polowej, winny przyczynić się do poważnego wzrostu dochodów ludności rolniczej. W wyniku tego wystąpi silniejsze niż dotychczas zapotrzebowanie ze strony wsi na różnego rodzaju usługi rzemieślnicze i handlowe świadczone przez miasta.

Wzrost usług konieczny jest również w świetle zwiększenia się liczby ludności miejskiej oraz wzrostu dochodów mieszkańców miast.

3. **W dziedzinie rzemiosła:**

a) Obsługa zaplecza rolniczego ze strony miast oraz przyjście z pomocą potrzebom ludności miejskiej winny nastąpić w drodze zwiększenia produkcji i usług rzemiosła w okresie 7-lecia o co najmniej 50% przy równoczesnym wzroście zatrudnienia o ok. 20%.

b) Należy szczególną uwagę zwrócić na zwiększenie udziału usług w pracy rzemiosła a w szczególności w branży metalowej i elektrotechnicznej, drzewnej, chemicznej oraz materiałów budowlanych jak również i w tych dziedzinach usług, które zaspokajają potrzeby rolników.

c) Większą troską należy otoczyć rozwój rzemiosła w miastach w powiatach: Konin, Turek, Kalisz, Jarocin, Trzcianka, Międzychód, Wągrowiec i Gniezno, gdzie nasycenie usługami jest szczególnie niedostateczne, a potrzeby w tym zakresie rosną.

d) Wszędzie tam, gdzie rozwój uspołecznionych zakładów rzemieślniczych nie zaspokaja potrzeb lokalnych, należy popierać rozwój rzemiosła indywidualnego w myśl ustaleń Prezydium WRN w sprawie aktualnej polityki gospodarczej wobec rzemiosła indywidualnego, wydanych w październiku 1958 r. Należy zwłaszcza ułatwiać m. in. poprzez stosowanie ulg czynszowych rozwój tych zakładów rzemieślniczych, które poprzez szkolenie uczniów przyczyniają się do poprawy kadr w rzemiośle.

4. **W dziedzinie handlu:**

a) Niedorozwój sieci handlowej oraz przewidywany wzrost siły nabywczej ludności wymagają znacznego rozwoju sieci handlowej w miastach i miasteczkach oraz na wsi, zwłaszcza tam, gdzie droga do sklepu jest nadal daleka.

b) Organizacje handlu uspołecznionego winny uruchomić taką ilość sklepów w miastach i miasteczkach, która zapewni przynajmniej taki poziom obsługi konsumentów, jaki jest w miastach powiatowych.

c) W miastach i miasteczkach należy uruchamiać sklepy branżowe specjalistyczne zwłaszcza z artykułami przemysłowymi trwałego użytku (jak sklepy elektrotechniczne, motoryzacyjne, radiowe, skórzane, odzieżowe, włókiennicze, z artykułami gospodarstwa domowego) oraz sklepy sprzedające artykuły dla potrzeb wsi, jak: maszyny i narzędzia rolnicze, środki chemiczne itp.

d) Konieczny jest również rozwój sieci zakładów gastronomicznych o wysokim poziomie, bez sprzedaży wódek, z możliwie szeroko prowadzoną działalnością rozrywkową.

e) Celem lepszego zaopatrzenia ludności w artykuły pierwszej potrzeby organizacje handlowe winny znacznie rozwinąć produkcję szczególnie masarniczą i piekarniczą oraz zmodernizować zakłady istniejące.

f) Wykonanie tych zadań wymaga przystąpienia przez organizacje handlowe do masowego szkolenia kadr.

g) Rady narodowe winny umożliwić organizacjom handlowym rewindykację lokali handlowych użytkowanych obecnie na inne cele.

5. **W dziedzinie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz w urządzeniach socjalnych i kulturalnych:**

a) Uzyskanie znacznych kwot pieniężnych z budżetu centralnego oraz wygospodarowanie jak największych środków przez rady narodowe na uzbrojenie terenów budowlanych w niezbędną sieć wodno-kanalizacyjną i gazową, drogi i dojazdy przyczyni się w poważnym stopniu do stworzenia odpowiedniej bazy dla rozwijającego się drobnego przemysłu oraz do podniesienia warunków bytowych ludności miast.

Należy w pierwszym rzędzie kontynuować budowę nowych wodociągów na terenie miast powiatów wschodnich, tj.: w Kaliszu, Koninie, Turku, Kłodawie i Kole oraz rozpocząć budowę dalszych w Wągrowcu, Międzychodzie i Obornikach. Równocześnie należy dążyć do wymiany przestarzałych i wyeksploatowanych urządzeń wodociągowych istniejących w dużej części miast Wielkopolski.

b) Zakłada się budowę w przyszłym 5-leciu ok. 100 tys. izb mieszkalnych w miastach i miasteczkach w tym 34 tys. izb ze środków własnych ludności.

c) Przewiduje się pewną poprawę w zakresie budowy dróg, ulic i mostów, w komunikacji miejskiej, polepszenia warunków komunikacyjnych dojeżdżających do pracy zwłaszcza do Poznania oraz poprawę w hotelarstwie komunalnym, w zakresie łaźni zakładów pralniczych oraz w dziedzinie rozwoju ośrodków wypoczynkowych.

d) Należy dążyć do wybudowania w miastach i miasteczkach w planie wieloletnim ok. 700 nowych izb szkolnych i wymienić 100 izb szkolnych.

Budowa nowych szkół w ramach hasła „Tysiąc szkół na Tysiąclecie" oraz udział społeczeństwa Wielkopolski w podejmowaniu różnych czynów społecznych winien stanowić jedną z dróg rozwoju gospodarczego i kulturalnego miast.

§ 3.

Zamierzenia w dziedzinie rozwoju miast stawiają konkretne zadania organizacyjne przed radami narodowymi wszystkich szczebli. W szczególności zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

1. jak najbardziej ścisłego powiązania planu rozrostu miast z opracowanym obecnie programem rozwoju gospodarczego Wielkopolski na lata 1959—1965,
2. ostatecznego porozumienia się z władzami centralnymi, które z zamierzonych inwestycji kluczowych będą zlokalizowane na terenie woj. poznańskiego oraz w jakim terminie, uwzględniając przy tym potrzebę wschodnich terenów województwa jak również i konieczność rozwoju sił wytwórczych w niektórych większych miastach,
3. stopniowego— możliwie w szybkim tempie — opracowania ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego miast i miasteczek,
4. kontynuowania prac nad strefą przemysłową węgla brunatnego w rejonie Konina i Turka oraz opracowanie przy współpracy Prezydium Rady Narodowej m. Poznania programu rozwoju strefy podmiejskiej m. Poznania,
5. opracowania — w jak najszybszym czasie — programu maksymalnego ograniczenia krzyżujących się dojazdów do pracy,
6. opracowania planu rozwoju szkolnictwa zawodowego i innych form szkolenia zawodowego młodocianych i dorosłych, który będzie uwzględniał przyszłą strukturę gospodarczą województwa i zabezpieczał potrzeby w wykwalifikowane kadry do przemysłu i rzemiosła uspołecznionego oraz indywidualnego,
7. stworzenia miastom i miasteczkom podstaw do samodzielnego działania między innymi przez dalsze ich usamodzielnienie finansowe,
8. koordynowania gospodarki miejskiej i wiejskiej w drodze korekt w podziale administracyjnym miast i gromad,
9. racjonalnego i celowo uzasadnionego przydzielenia funduszu interwencyjnego na aktywizację miast woj. poznańskiego.

§ 4.

Wojewódzka Rada Narodowa nakłada szczególny obowiązek na rady narodowe szczebla powiatowego w zakresie rozwoju miast i miasteczek woj. poznańskiego. Powiatowe Rady Narodowe winny zapewnić stałą bieżącą pomoc Miejskim Radom Narodowym we wszystkich sprawach mających na celu ożywienie gospodarcze miast i miasteczek, a zwłaszcza uwzględniać w większej mierze potrzeby małych miast. Czyni się odpowiedzialnymi Powiatowe (Miejskie) Rady Narodowe za operatywną i bezpośrednią działalność, zmierzającą do aktywizacji miast. W szczególności Powiatowe (Miejskie) Rady Narodowe czyni się odpowiedziane za:

1. szczegółowe opracowanie planów rozwoju miast na swoim terenie, zwracając w nich uwagę na wykorzystanie wszelkich terenowych rezerw i możliwości. W tym celu należy sporządzić pełną i aktualną inwentaryzację urbanistyczną m. in. w oparciu o podkłady geodezyjne o analizę rezerw siły roboczej z uwzględnieniem warunków dojazdów do pracy,
2. reaktywowania w niektórych powiatach (miastach) Komisji, których zadaniem było protokolarne przekazanie wszystkich nieruchomości położonych na terenie miast i osiedli a pozostałych w dyspozycji Państwowego Funduszu Ziemi na rzecz wydziałów gospodarki komunalnej i mieszkaniowej Prezydiów Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych,
3. zabezpieczenie terenów pod budownictwo użyteczności publicznej, przemysłowej, mieszkaniowej oraz zabezpieczenie rezerw terenowych przewidzianych na wymianę dla właściwego zagospodarowania miast,
4. dopilnowanie uzgodnień z właściwą służbą architektoniczną podziałów gruntów dokonywanych w miastach oraz na ich najbliższych zapleczu przez służbę geodezyjną,
5. rozwijanie i popieranie na terenie miast budownictwa mieszkaniowego przyzakładowego oraz ze środków własnych ludności,
6. wypracowanie odpowiednich środków pieniężnych i rzeczowych na rozwój gospodarczy miast. Jednocześnie zwraca się uwagę radom narodowym na łączenie własnych funduszy z funduszem kluczowych zakładów przemysłowych w budowie i rozbudowie urządzeń komunalnych i socjalno-kulturalnych,
7. zapewnienie ścisłej współpracy ze spółdzielczymi organizacjami produkcyjnymi i handlowymi w dziedzinie wzrostu ekonomicznego wszystkich miast, a przede wszystkim z PZGS-ami i Gminnymi Spółdzielniami. Wojewódzka Rada Narodowa apeluje do wszystkich organizacji spółdzielczych o czynne włączenie się do aktywizacji miast i organizowanie głównie w małych miastach życia kulturalnego,
8. nastawienie — w miarę możliwości — przemysłu terenowego do uruchamiania produkcji surowców i artykułów zaopatrzeniowych dla rzemiosła uspołecznionego i prywatnego,
9. zapewnienie w miastach odpowiedniej ilości lokali dla rzemiosła i usług poprzez uruchomienie tanich estetycznych pawilonów oraz w drodze rezerwowania odpowiednich lokali w nowobudujących się domach i osiedlach,
10. koordynację wszelkich poczynań mających wpływ na rozwój miast i gospodarki wiejskiej m. in. w dziedzinie produkcji, transportu, dróg, handlu oraz usług socjalno-kulturalnych.

§ 5.

Wojewódzka Rada Narodowa, nakreślając główne drogi rozwojowe miast, przywiązuje wielką wagę do stosowania najprzeróżniejszych form aktywizacji tychże. Formy te zależą w dużej mierze od inicjatywy i pomysłowości społeczności miejskiej, rad narodowych i ich prezydów. W tym celu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz Prezydia Powiatowych Rad Narodowych winny w ramach obowiązujących przepisów stworzyć odpowiednie warunki samodzielnego działania i gospodarowania Miejskich Rad Narodowych m. in. w drodze dalszej decentralizacji uprawnień:

a) Wojewódzka Rada Narodowa zwraca szczególną uwagę Miejskim Radom Narodowym na wygospodarowania własnych źródeł pieniężnych i rzeczowych poprzez:
   — prowadzenie w mniejszych miastach własnych drobnych zakładów produkcyjnych jak: żwirowni, w uzasadnionych przypadkach młynów gospodarczych oraz wielu różnych dorbnych zakładów o znaczeniu lokalnym celem uzyskania z ich działalności dodatkowych środków budżetowych,
   — korzystanie z rozszerzonych uprawnień w zakresie ustalenia opłat i stawek taryfowych za niektóre usługi i świadczenia komunalne,
   — inicjowanie szeregu prac w ramach czynów społecznych m. in. za pośrednictwem Komitetów Blokowych,
b) Komitety Blokowe winny Miejskim Radom Narodowym ułatwić orientację w lokalnych potrzebach ludności i z drugiej strony włączyć mieszkańców miast do bezpośredniej realizacji zadań rad narodowych. Inicjatywa Komitetów Blokowych winna iść w kierunku:
   — roztaczania kontroli nad dozorcami i wdrażania mieszkańców miast do utrzymywania czystości i wzorowego porządku mieszkań, domów, placów, targowisk i ulic. Rady narodowe winny niezwłocznie przystąpić do opracowania planów porządkowania miast i stale kontrolować ich realizację;
   — dbania o właściwą konserwację budynków mieszkalnych, ulic i placów, organizowanych i roztaczania kontroli społecznej nad remontami budynków mieszkalnych, inicjowania czynów społecznych w zakresie budowy sieci wodnokanalizacyjnych, gazowych, ulepszania dróg, ulic i placów, zakładania zieleni miejskiej i ogrodów jordanowskich, zalesienia nieużytków podmiejskich, inicjowania budowy świetlic i domów kultury oraz do organizowania w nich życia kulturalnego.
c) Miejskie Rady Narodowe winny mieć również na uwadze możliwości ożywienia gospodarczego miast i miasteczek jako ośrodków turystyczno-wypoczynkowych i i uzdrowiskowych w drodze wykarzystania naturalnych warunków poszczególnych miejscowości i poprawy ich wyposażenia w niezbędne urządzenia.

Wojewódzka Rada Narodowa w Poznaniu jest przeświadczona, że realizacja wytycznych niniejszej uchwały przyczyni się w poważnym stopniu do ożywienia i wzrostu ekonomicznego miast Wielkopolski.

Z-ca Przewodn. Prezydium
T. Kwaśniewski

Przewodniczący Prezydium
Franciszek Szczerbal

57

UCHWAŁA NR 10/59
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU
z dnia 20 maja 1959 r. w sprawie przekazania powiatowym i miejskim radom narodowym uprawnień określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136).

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136) Wojewódzka Rada Narodowa w Poznaniu uchwala, co następuje:

I. Przekazuje się uprawnienia wynikające z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla celów rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136) powiatowym (miejskim) radom narodowym. Przekazaniem nie są objęte sprawy należące z mocy ustawy wodnej do zakresu działania Wydziału Gospodarki Wodnej, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodwej.
II. Wykonanie uchwały zleca się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz prezydiom powiatowych (miejskich) rad narodowych.
III. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej powzięcia.

Z-ca Przewodn. Prezydium
T. Malinowski

Przewodn. Prezydium
Fr. Szczerbal

58

UCHWAŁA NR 11/59
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU
z dnia 20 maja 1959 r. w sprawie wprowadzenia publicznej gospodarki lokalami użytkowymi w Lesznie i w Gnieźnie.

Na podstawie art. 28 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. Prawo lokalne (Dz. U. Nr 10, poz. 59) Wojewódzka Rada Narodowa w Poznaniu uchwala, co następuje:

§ 1. Obowiązującą na terenie m. Leszna i m. Gniezna publiczną gospodarkę lokalami mieszkalnymi rozszerza się na lokale użytkowe.
§ 2. Wykonanie uchwały zleca się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz zainteresowanym prezydiom rad narodowych.
§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Z-ca Przewodn. Prezydium
T. Malinowski

Przewodn. Prezydium
Fr. Szczerbal

59

ZARZĄDZENIE NR 28/59
PREZYDIUM WOJEW. RADY NARODOWEJ W POZNANIU
z dnia 26 czerwca 1959 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji w przedsiębiorstwach terenowych województwa poznańskiego.

Na podstawie § 7 uchwały Rady Ministrów Nr 12 z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji środków trwałych (Monitor Polski Nr 6, poz. 24) oraz § 4 instrukcji ogólnej Nr I GUS w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego — zarządza co następuje:

Rozdział I.
Zakres powszechnej inwentaryzacji

§ 1.

Wszystkie przedsiębiorstwa podległe radom narodowym województwa poznańskiego działające według zasad rozrachunku gospodarczego i zobowiązane do dokonywania odpisów amortyzacyjnych przeprowadzą powszechną inwentaryzację środków trwałych

§ 2.

Nie są zobowiązane do przeprowadzania powszechnej inwentaryzacji środków trwałych jednostki i zakłady budżetowe oraz inne podległe radom narodowym jednostki państwowe (np. gospodarstwa pomocnicze), które nie dokonują odpisów amortyzacyjnych.

§ 3.

1. Powszechnej inwentaryzacji podlegają wszystkie środki trwałe, których wartość w myśl obowiązujących przepisów powinna być ewidencjonowana w księgowości na koncie środków trwałych, nadające się do użytkowania, zarówno czynne, jak i nieczynne.
2. Wyjątkami od zasady podanej w pkt. 1 są następujące przypadki:
   a) podlegają powszechnej inwentaryzacji maszyny i urządzenia ujęte w instrukcjach szczegółowych GUS — również w tych przypadkach, gdy wg obowiązujących przepisów nie są one traktowane jako środki trwałe, lecz jako przedmioty nietrwałe,
   b) podlegają powszechnej inwentaryzacji budynki i budowle niezakończone lecz przekazane do użytkowania (np. budynki, w których pozostają jeszcze do wykonania roboty wykończeniowe) oraz przekazane do użytkowania części większych budynków lub budowli (z wyłączeniem takich obiektów których przekazano do użytkowania tylko poszczególne kondygnacje) — również w przypadkach, gdy nie figurują one w ewidencji księgowej w charakterze środków trwałych.

§ 4.

Przy przeprowadzeniu powszechnej inwentaryzacji środków trwałych należy kierować się:

1. Uchwałą Nr 12 Rady Ministrów z dnia 5 I. 1959 r.
2. Instrukcją ogólną Nr I GUS w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych.
3. Instrukcją szczegółową Nr II GUS w sprawie klasyfikowania, ustalania stopnia zużycia i wyceny budynków.
4. Instrukcją szczegółową Nr III GUS w sprawie klasyfikowania, ustalania stopnia zużycia i wyceny budowli.
5. Instrukcją szczegółową Nr IV GUS w sprawie klasyfikowania, ustalania stopnia zużycia i wyceny maszyn, urządzeń technicznych i środków transportowych.
6. Instrukcją szczegółową Nr V GUS w sprawie sposobu wypełniania formularzy inwentaryzacyjnych.
7. Wytycznymi wydanymi przez właściwe komisje inwentaryzacyjne.

Rozdział II.
Organizacja prac inwentaryzacyjnych

§ 5.

Całością prac inwentaryzacyjnych kieruje Wojewódzka Komisja Inwentaryzacyjna oraz jej organ wykonawczy Wojewódzkie Biuro Powszechnej Inwentaryzacji.

Komisji powierza się zadania kierownicze, koordynujące i kontrole, zabezpieczające poprawne przeprowadzenie powszechnej inwentaryzacji.

§ 6.

Inwentaryzacja na terenie województwa poznańskiego będzie przeprowadzona w pionach:

Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
Wydziału Przemysłu
Wydziału Budownictwa
Wydziału Handlu
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
Wydziału Zdrowia

§ 7.

Wydziały, którym bezpośrednio podporządkowane są jednostki inwentaryzujące, powołają komisje powszechnej inwentaryzacji, a wydziały, którym podporządkowane są zjednoczenia, utworzą w swym składzie organizacyjnym stanowisko Pełnomocnika dla spraw powszechnej inwentaryzacji.

§ 8.

Pełnomocnik Wydziału dla spraw powszechnej inwentaryzacji jest organem pomocniczym Wojewódzkiego Biura Powszechnej Inwentaryzacji w zakresie koordynacji, nadzoru i kontroli działalności komisji inwentaryzacyjnych podległych zjednoczeń.

§ 9.

Zjednoczenia powołają komisje powszechnej inwentaryzacji, w skład której powinni wejść m. in:

— dyrektor lub jego zastępca,
— główny lub starszy księgowy,

— przedstawiciel pionu technicznego,
— przedstawiciel pionu ekonomicznego.

§ 10.

Wydziały ustalą skład swych komisji inwentaryzacyjnych w zależności od układu organizacyjnego i potrzeb.

§ 11.

Obsługę komisji inwentarycyjnej przy wydziale wzgl. zjednoczeniu prowadzi pracownik wyznaczony przez kierownika danej jednostki.

§ 12.

1. W jednostkach inwentaryzujących (przedsiębiorstwach) pracami inwentaryzacyjnymi kierują komisje inwentaryzacyjne poszczególnych przedsiębiorstw.
2. a) Prace inwentaryzacyjne przeprowadzają brygady spisowe, których ilość i skład osobowy ustala się w zależności od ilości zakładów, rozmieszczenia terenowego oraz ilości środków trwałych.
   b) Brygady spisowe dokonują spisu środków trwałych według szczegółowych wytycznych komisji inwentaryzacyjnych jednostek inwentaryzujących.

Rozdział III.
Zadania komisji inwentaryzacyjnych

§ 13.

Zadania Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej oraz Wojewódzkiego Biura Powszechnej Inwentaryzacji określa zarządzenie Nr 19 PWRN z dnia 20 marca 1959 r.

§ 14.

Dla Komisji Powszechnej Inwentaryzacji przy wydziałach i zjednoczeniach ustala się następujące zadania:

1. określenie zasad organizacji prac, w szczególności instruktażu, kontroli i zatwierdzenia wyników powszechnej inwentaryzacji w podległych przedsiębiorstwach oraz opracowania zestawień zbiorczych,
2. sporządzenie imiennego wykazu jednostek inwentaryzujących,
3. opracowania dla podległych jednostek szczegółowego harmonogramu prac związanych z przygotowaniem, przeprowadzeniem i opracowaniem wyników powszechnej inwentaryzacji z uwzględnieniem specyfiki branżowej,
4. określenie niezbędnej ilości poszczególnych instrukcji i formularzy inwentaryzacyjnych dla wydziałów i szybkie przekazanie,
5. wydanie instrukcji wykonawczej uwzględniającej stan organizacyjny jednostek inwentaryzujących,
6. zabezpieczenie potrzebnych środków finansowych w r. 1959 w ramach budżetów wydziałów i zjednoczeń. W przypadku niemożności wygospodarowania potrzebnych środków we własnym zakresie wydziały wystąpią z odpowiednimi wnioskami na r. 1960 do Wydziału Finansowego PWRN. Konieczne środki należy przewidzieć w planach finansowych i budżetach,
7. zorganizowanie szkolenia pracowników przeprowadzających inwentaryzację,
8. ustalenie trybu przeprowadzenia prac inwentaryzacyjnych w jednostkach małych, których środki działania są niewystarczające dla samodzielnego prawidłowego wykonania wszystkich prac inwentaryzacyjnych,
9. ustalenie trybu przeprowadzenia prac inwentaryzacyjnych w jednostkach wielozakładowych i wielobranżowych,
10. zapewnienie bieżącego nadzoru prac jednostek inwentaryzujących,
11. wnioskowanie do WKI w sprawach powtórzenia powszechnej inwentaryzacji w określonym zakresie w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości jej przeprowadzenia.

Rozdział IV.
Szkolenie pracowników przeprowadzających inwentaryzację.

§ 15.

Wszyscy pracownicy wyznaczeni do prac przy przeprowadzeniu powszechnej inwentaryzacji podlegają obowiązkowo przeszkoleniu instruktażowemu.

§ 16.

1. Szkolenie winno być przeprowadzone w terminach podanych w harmonogramie w 2-ch fazach:
   a) wydziały i zjednoczenia przeprowadzają szkolenie członków komisji inwentaryzacyjnej przedsiębiorstw,
   b) wyszkoleni pracownicy jednostek inwentaryzujących szkolą członków brygad i grup spisowych, wyznaczonych do wypełniania formularzy inwentaryzacyjnych.
2. Szkolenie winno być uzupełnione przeprowadzeniem próbnych inwentaryzacji, celem praktycznego zapoznania uczestników szkolenia z zakresem prac inwentaryzacyjnych.

§ 17.

Tematykę i program szkolenia ustalają wydziały i zjednoczenia w porozumieniu z Wojewódzką Komisją Inwentaryzacyjną.

§ 18.

Koszty delegacji pokrywają jednostki delegujące na szkolenie.

Rozdział V. Postanowienia końcowe.

§ 19.

Ustala się, iż karty inwentaryzacyjne dla wszystkich środków trwałych należy wypełniać w 2 egzemplarzach (§ 66 pkt. 3 instrukcji ogólnej Nr I GUS).

§ 20.

W odniesieniu do numeracji obiektów inwentaryzacyjnych decyzje podejmą komisje inwentaryzacyjne wydziałów i zjednoczeń (§ 66 i 68 instrukcji ogólnej Nr I GUS).

§ 21.

Wszelkie sprawy wątpliwe wynikłe podczas przeprowadzania przygotowawczych prac i w czasie inwentaryzacji należy kierować do komisji inwentaryzacyjnej bezpośrednio szczebla wyższego.

§ 22.

Koszty przeprowadzenia inwentaryzacji pokrywają poszczególne jednostki inwentaryzujące.

§ 23.

Prace związane z powszechną inwentaryzacją winny być przeprowadzane w terminach ustalonych harmonogramem, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 24.

1. Komsje inwentaryzacyjne jednostek inwentaryzujących zobowiązane są do składania sprawozdań z przebiegu prac komisjom szczebla wyższego po zakończeniu poszczególnych etapów prac inwentaryzacyjnych w terminach określonych przez komisje inwentaryzacyjne wydziałów i zjednoczeń.
2. Wojewódzka Komisja Inwentaryzacyjna składać będzie kwartalne informacje o przebiegu prac na posiedzeniach Prezydium WRN.

§ 25.

Sprawy:

1. zapewnienia nadzoru i kontroli ze strony prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych nad pracami inwentaryzacyjnymi oraz
2. określenia szczegółowego trybu przeprowadzania analizy i zatwierdzenia wyników powszechnej inwentaryzacji przez jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami

zostaną uwzględnione w dodatkowym zarządzeniu.

§ 26.

Wykonanie zarządzenia zleca się Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej, kierownikom zainteresowanych wydziałów i zjednoczeń oraz kierownikom państwowych przedsiębiorstw terenowych.

§ 27.

Zarządzenie wchodzi w życie z mocą obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Sekretarz Prezydium
St. Cozaś

Przewodniczący Prezydium
Franciszek Szczerbal

Załącznik do zarządzenia Nr 28/59

HARMONOGRAM PRAC

związanych z powszechną inwentaryzacją środków trwałych

L. p.	Czynność	Termin wykonania do dnia
1	2	3
1.	Powołanie w Wydziałach P. W. R. N. i zjednoczeniach przeprowadzających inwentaryzację komisji, względnie pełnomocnika dla spraw powszechnej inwentaryzacji.	30. 6. 1959
2.	Ustalenie szczegółowego harmonogramu prac przygotowawczych, związanych z powszechną inwentaryzacją przez wydziały i zjednoczenia.	1. 7. 1959
3.	Sporządzenie wykazu imiennego jednostek inwentaryzujących przez wydziały i zjednoczenia.	8. 6. 1959
4.	Opracowanie przez wydziały i zjednoczenia zapotrzebowania na instrukcje, załączniki i formularze.	8. 6. 1959
5.	Szkolenie wykładowców i instruktorów wydziałów i zjednoczeń.	15. 6. 1959
6.	Szkolenie jednostek inwentaryzujących pierwszy etap.	20. 8. 1959
7.	Wydanie przez wydziały i zjednoczenia zarządzenia wykonawczego uwzględniającego stan organizacyjny podległych jednostek inwentaryzujących.	5. 7. 1959
8.	Powołanie w jednostkach inwentaryzujących komisji inwentaryzujących w składzie: z-ca dyr. dla spraw technicznych, główny księgowy, główny mechanik, ekonomista.	10. 7. 1959
9.	Wykonanie prac przygotowawczych w jednostkach inwentaryzacyjnych:	
	a) opracowanie szczegółowego harmonogramu prac,	5. 7. 1959
	b) opracowanie planu sytuacyjnego oraz ustalenie w razie potrzeby podziału na rejony i pola spisowe,	15. 8. 1959
	c) ustalenie ilości i składu grup spisowych ich szczegółowego zakresu zadań,	15. 8. 1959
	d) uporządkowanie i uzupełnienie dokumentacji i ewidencji księgowej oraz technicznej środków trwałych, ustalenia ich stanu prawnego,	10. 9. 1959
	e) przyspieszenie wzgl. zakończenie prac związanych z zakwalifikowaniem do likwidacji środków trwałych obiektów wycofanych z użytkowania,	10. 9. 1959
	f) szkolenie pracowników w jednostkach inwentaryzujących.	31. 7. 1959
10.	Próbne inwentaryzacje — szkolenie instruktażowe.	15. 9. 1959
11.	Spis z natury: budynków i budowli,	30. 9. 1959
	maszyn i urządzeń,	30. 11. 1959
	środków transportowych,	30. 11. 1959
	narzędzi i przyrządów.	31 12. 1959
	Aktualizacja stanu spisowego.	31 12. 1959
12.	Kontrola wyników spisu z natury i sukcesywnego zakładania kart inwentaryzacyjnych.*)	15. 1. 1960
13.	Klasyfikacja oraz ustalenie stopnia zużycia i wartości odtworzeniowej.*)	28. 2. 1960
14.	Końcowe prace inwentaryzacyjne:*) a) porównanie księgowego stanu środków trwałych i wyników powszechnej inwentaryzacji, b) sporządzenie formularzy zbiorczych, c) kontrola prac inwentaryzacyjnych, d) opracowanie przez komisję inwentaryzacyjną sprawozdania, analizy i wniosków.	31. 4. 1960
15.	Przyjmowanie przez wydziały i zjednoczenia materiałów od przedsiębiorstw oraz opracowanie formularzy zbiorczych przez wydziały i zjednoczenia.	30. 5. 1960
16.	Opracowanie zbiorcze Wydziału P.W.R.N.	15. 6. 1960
17.	Opracowanie zbiorcze na szczeblu P.W.R.N.	30. 7. 1960
18.	Opracowanie sprawozdania W.K.I. wraz z analizą, wnioskami i przedstawienie P.W.R.N.	15. 8. 1960
19.	Zakończenie prac inwentaryzacyjnych i oddanie materiału Centralnej Komisji Inwentaryzacyjnej GUS.	25. 8. 1960

*) Łączenie etapów poszczególnych prac jest możliwe pod warunkiem, iż nie spowoduje to spiętrzenia prac w terminie końcowym.

60

UCHWAŁA NR 10/29/59
POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W KĘPNIE
z dnia 14 maja 1959 r. w sprawie ograniczenia sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Powiatowa Rada Narodowa w Kępnie na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 12, poz. 62) uchwala wprowadzenie na obszarze swej działalności zakazu sprzedaży i podawania napojów zawierających ponad 18% alkoholu:

1. W dni wypłat, a mianowicie w dniach 1-go i 15-go każdego miesiąca (jeżeli w dniach tych przwpada święto zakaz obowiązuje w dzień poprzedzający) przez całą dobę w całej sieci handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego.

   Winni nieprzestrzegania postanowień niniejszej uchwały podlegają karze aresztu do lat 2 i karze grzywny do 5.000 zł zgodnie z art. 12 wyżej cytowanej ustawy.

2. Uchwała wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

3. Z dniem tym traci swą moc uchwała Miejkiej Rady Narodowej w Kępnie w przedmiocie ograniczeń w sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz uchwały Gromadzkich Rad Narodowych w Rychtalu, Buczku, Baranowie, Trzcinicy, Bralinie i Mroczeniu.

Powyższą Uchwałę podaje się do wiadomości.

Sekretarz Prezydium Cz. Chmielewski — Przewodniczący Prezydium St. Żybura

61

UCHWAŁA NR 5/11/58 MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W MUROWANEJ GOŚLINIE

z dnia 9 czerwca 1958 r. w sprawie ustalenia normy zaludnienia mieszkań.

W oparciu o szeroką dyskusję — Miejska Rada Narodowa postanawia zmienić dotychczasowe normy zaludnienia dzielące się na 2 kategorie, i to:

a) dla pracujących 10 m² powierzchni mieszkalnej na 1 osobę,

b) dla niepracujących 8 m² powierzchni mieszkalnej na 1 osobę

i uchwałą jednogłośną na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami Dz. U. Nr 36 z 1950 r., poz. 343 z późniejszymi zmianami §§ 1 i 4 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (M. P. Nr 26, poz. 158) wprowadzić jednakową normę zaludnienia dla wszystkich osób tj. **10 m** w budynkach objętych publiczną gospodarką lokalami na terenie miasta Murowana Goślina z tym, że do normy nie wlicza się powierzchni mieszkalnej:

1. kuchni,
2. pomieszczeń pozbawionych okien,
3. łazienek, ubikacji, korytarzy, spiżarek, schowków, szaf w murze itp.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem dni 30 od daty podania jej do publicznej wiadomości. Z tą datą traci moc uchwała Miejskiej Rady Narodowej Nr 14 z dnia 24 września 1954 r. w sprawie ustalenia norm zaludnienia na naszym terenie.

Uchwałę niniejszą podać do publicznej wiadomości przez:

1. ogłoszenie w Dzienniku urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej,
2. komunikat w radiowęźle,
3. ogłoszenie w gablotkach.

Sekretarz Prezydium W. Jankowski — Przewodniczący Prezydium Franciszek Kaźmirek

62

UCHWAŁA NR V/13/58 MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W TURKU

z dnia 27 czerwca 1958 r. w sprawie ustalenia i stosowania norm zaludnienia mieszkań na terenie miasta.

Miejska Rada Narodowa w Turku działając na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 roku o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 roku Nr 36, poz. 343) oraz w związku z zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 kwietnia 1958 roku w sprawie zasad ustalenia norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr 26, poz. 158) ustala podstawową normę zaludnienia mieszkań na terenie miasta Turku wynoszącą 9 m² powierzchni mieszkalnej na każdą uprawnioną osobę.

Uchwała niniejsza zyskuje moc obowiązującą po upływie 30-tu dni od daty podania jej do publicznej wiadomości.

Sekretarz Prezydium Stanisław Sulej — Przewodniczący Prezydium Jan Bocian

63

UCHWAŁA NR V/10/58 GROMADZKIEJ RADY NARODOWEJ W CUKR. GOSŁAWICE

z dnia 20 czerwca 1958 r. w sprawie ustalenia norm zaludnienia mieszkań na terenie gromady Cukrownia Gosławice.

Na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (tekst jednolity Dz. U. Nr 36 z 1950 r., poz. 343) oraz §§ 1 i 4 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr 26, poz. 158) Gromadzka Rada Narodowa w Cukr. Gosławice uchwala, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się na terenie gromady Cukr. Gosławice jednolitą normę zaludnienia mieszkań w wysokości 10 m² na każdą uprawnioną osobę.

§ 2.

Przyjęta powyżej norma ma zastosowanie zarówno dla mieszkań, odpowiadających obowiązującym standartom przestrzennym (nowe budownictwo po 1. I. 1950 r.), jak i niestandartowych (stare budownictwo) kwaterunkowych izb służbowych (pracowniczych).

Uchwała nie ma natomiast zastosowania jedynie do przypadków, o których mowa w § 2 uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 15. 3. 1958 r. w sprawie norm zaludniania mieszkań służbowych (b. pracowniczych) i zakładowych (Monitor Polski Nr 26, poz. 154) oraz § 5 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr 26, poz. 158).

§ 3.

Uchwała niniejsza zyskuje moc obowiązującą po upływie 30 dni od daty ogłoszenia w Urzędowym Dzienniku Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu oraz ogłoszeniu drogą obwieszczeń na terenie gromady Cukr. Gosławice.

Członek Prezydium G.R.N. Józef Antoniewski — Przewodniczący G.R.N. Władysław Szubert

64

UCHWAŁA NR V/9/58 GROMADZKIEJ RADY NARODOWEJ MORZYSŁAW W NIESŁUSZU

z dnia 30 czerwca 1958 r. w sprawie ustalenia norm zaludnienia mieszkań na terenie gromady Morzysław.

Na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (tekst jednolity Dz. U. Nr 36 z 1950 r., poz. 343 z późniejszymi zmianami) oraz §§ 1 i 4 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad ustalenia norm zaludnienia mieszkań (Monitor Polski Nr 26, poz. 158) Gromadzka Rada Narodowa Morzysław uchwala, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się na terenie gromady Morzysław jednolitą normę zaludnienia mieszkań w wysokości 9 (dziewięć) metr. kwadr. na każdą uprawnioną osobę.

§ 2.

Przyjęta powyżej norma ma zastosowanie zarówno dla mieszkań, odpowiadających obowiązującym standartom przestrzennym (nowe budownictwo po 1. I. 1950 r.) jak i niestandartowych (stare budownictwo), kwadratowych i służbowych (b. pracowniczych). Uchwała nie ma natomiast zastosowania jedynie do przypadków, o których mowa w § 2 uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie norm zaludnienia mieszkań służbowych (b. pracowniczych) i zakładowych (Monitor Polski Nr A-26, poz. 154) i § 5 ust. 1 cyt. zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 kwietnia 1958 r. (Monitor Polski Nr 26, poz. 158).

§ 3.

Uchwała niniejsza uzyskuje moc obowiązującą po upływie 30 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu oraz ogłoszeniu drogą obwieszczeń na terenie gromady Morzysław.

Członek Prezydium G.R.N. Edward Zabierek — Przewodniczący G.R.N. Stefan Michalak

P U B L I K A C J E

65

OBWIESZCZENIE

Wojewódzki Zarząd Dróg Publicznych w Poznaniu zgodnie z § 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. Nr 61, poz. 611) podaje do wiadomości, że:

1. W związku z wykonywaniem robót na drodze Konin—Ślesin na odcinku Konin—Pątnów, od km 2,150 do km 9,800 będzie przerwa w komunikacji.
2. Zamknięcie przewiduje się od dnia 25 czerwca 1959 r. do dnia 30 listopada 1959 r.
3. Droga objazdowa Konin—Kazimierz Biskupi—Pątnów.

Z up. Dyrektora
inż. Jachyński
Kierownik Działu Drogowego

66

OBWIESZCZENIE

Wojewódzki Zarząd Dróg Publicznych w Poznaniu zgodnie z § 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. Nr 61, poz. 611) podaje do wiadomości, że:

1. W związku z wykonywaniem robót na drodze Nowy Tomyśl—Wolsztyn od km 7,00—15,800 w pow. Nowy Tomyśl i Wolsztyn będzie przerwa w komunikacji.
2. Zamknięcie przewiduje się od dnia 2. 7. 1959 r. do 2. 8 1959 r.
3. Droga objazdowa prowadzi od Boruji Nowej przez Jabłonne do Barłoży.

Z-ca Dyrektora
Główny Inżynier
Inż. Franciszek Szczepaniak

Adres Redakcji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Aleja Stalingradzka 18, pokój 52
Adres Administracji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Plac Kolegiacki 17, pokój 12. — Konto: Narodowy Bank Polski Poznań, V. Oddział Miejski 1231-95-1-1 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Prenumerata roczna 18.— zł, półroczna 10.— zł.
Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachnnków nie wysyła się
Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei dziennika.
Cena niniejszego egz. 2,10 zł.

ODBIORCA:

Tłoczono w Pozn. Zakł. Graf. 2 — 1236 — 4. 7. — 18. 7. 59 — F-5 — druk. kl. VII A1/60